

Др Иван Д. Милић, асистент
Универзитет у Новом Саду
Правни факултет у Новом Саду
I.Milic@pf.uns.ac.rs

ДА ЛИ ЈЕ КРИВИЧНО ДЕЛО УВЕК НАЈТЕЖЕ КАЗНЕНО ДЕЛО?*

(II ДЕО)

Сажетак: Предмет ижње аутора су иједине одредбе Кривичног законика и Закона о прекршајима којима се уређују одређења ишћања материјалног ирава. Аутор иредочава како одговорности за прекршај може бити строжа од кривичне одговорности. На основу ијединих одредаба два казненa закона (Кривичног законика и Закона о прекршајима) долази се до закључка да се учинилац прекршаја може строже казнићи негo учинилац кривичног дела. У раду се, ире свега, указује на: кривицу, иокушај дела, неиодобан иокушај, добровољни одушћанак, иодстреканање, казнене иоене, јавно објављивање иресуде и ирестћанак мера безбедности на основу судске одлуке.

Кључне речи: кривично дело, прекршај, казнене иоени, иокушај, кривица.

1. КРИВИЦА

Законодавац је из актуелног Закона о прекршајима¹ изоставио кривицу из општег појма прекршаја. Међутим, из других одредаба Закона јасно произлази да је кривица *неићодни елементи* да би постојала одговорност физичког лица и предузетника. Да би постојала одговорност ових субјеката прекршаја потребно је да су они поступали са умишљајем или из нехата.

* Рад представља наставак истраживања аутора у делу који се односи на кривичну и прекршајну одговорност. Први део истраживања објављен је 2016. године. Вид. Иван Милић, Да ли је кривично дело увек најтеже казнено дело? (I део), *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, бр. 3/2016, 937-955.

¹ Закон о прекршајима, *Сл. гласник РС*, бр. 65/2013, 13/2016 и 98/2016 – одлука УС. (у даљем тексту и ЗП).

Кривичним закоником² се прописује: (1) Кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено. (2) Кривично дело је учињено са кривицом и ако је учинилац поступао из нехата, уколико закон то изричито предвиђа.³ Према решењу КЗ-а увек мора да постоји *умишљај* да би учинилац био одговоран за учињено кривично дело, док одговорност постоји и за нехат али само када је то законом изричито прописано.

С обзиром на комплексност овог института, ми ћемо се у погледу кривице задржати само на појединим питањима. Постоје кривична дела која могу да се учине само са умишљајем, нека само из нехата, али постоје и она која могу да се учине са умишљајем или из нехата. Ако се кривично дело може учинити са умишљајем или из нехата, онда се за *нехат* прописује блажа казна. То се, по правилу, чини тако што се у једном ставу прописује: „Ако је дело из става (...) овог члана учињено из нехата, учинилац ће се казнити (...)“.⁴ С друге стране, према Закону о прекршајима за постојање прекршајне одговорности довољан је *нехат* учиниоца ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са *умишљајем*.⁵ Ово решење је дијаметрално супротно од решења у Кривичном законнику. Нехат као блажи облик кривице довољан је да би постојала одговорност учиниоца за прекршај, а умишљај само онда када је то посебно прописано. Овакво решење знатно олакшава утврђивање кривице, па самим тим и *одговорности* учиниоца прекршаја. С обзиром на актуелни Закон о прекршајима јако је *тешко* доказати да не постоји кривица учиниоца – тј. да не постоји нехат.⁶

² Кривични законик, *Сл. гласник РС*, бр. 85/2005, 88/2005 – испр., 107/2005 – испр., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014 и 94/2016. (у даљем тексту и КЗ).

³ Чл. 22 КЗ.

⁴ На пример: код кривичног дела „*Несавесно посређивање при сављању и издавању лекова*“ из члана 255 *прописује се*: (1) Лице овлашћено за издавање лекова за употребу у медицини које изда други лек уместо прописаног или захтеваног лека, ако замена није дозвољена или које не направи лек у прописаној размери или количини или које очигледно несавесно поступа при издавању лекова и тиме проузрокује погоршање здравственог стања неког лица, казниће се затвором до три године. (2) Ако је дело из става 1. овог члана учињено из *нехата*, учинилац ће се казнити новчаном казном или затвором до једне године.

⁵ Вид. чл. 20 ст. 1 Закона о прекршајима.

⁶ Кад на страни окривљеног нема ни умишљаја ни нехата, нема ни кривице, а тиме ни прекршајне одговорности за прекршај. *Из образложења*: Побујаном пресудом окривљени је на основу члана 218. тачка 3. Закона о прекршајима ослобођен кривице да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер није доказано да је учинио прекршај за који је против њега поднет захтев за покретање прекршајног поступка. Према изведеним доказима у возилу којим је управљао окривљени налазио се уређај којим се може откривати или ометати рад уређаја за мерење брзине кретања возила или други уређај за откривање и документовање прекршаја. Тиме постоји битно обележје прекршаја из члана 332. став 1. тачка 4 Закона о безбедности саобраћаја на

Поједини прекршаји „*по здравој логици*“ могу да се учине само са умишљајем, неки само из нехата, а исто тако има и оних који могу да се учине како са умишљајем тако и из нехата. Међутим, ми смо за потребе овог рада прегледали неколико десетина закона, као и прописа ниже правне снаге, којима се прописују прекршаји, али ни на једном месту нисмо нашли да се за постојање прекршаја захтева *умишљај* као облик кривице. Долази се до решења да доносиоци прописа не *користе* могућност, која се дозвољава Законом о прекршајима, а која се огледа у томе да се за постојање прекршаја пропише умишљај као облик кривице. Мада, зашто би то радили, зашто би само *оштели* *поштом* утврђивања кривице? Оваквим решењем се долази и до једне парадоксалне ситуације – да прекршаји који могу да се учине само са умишљајем, *по прописима* могу се учинити и из нехата.

С обзиром на то да се прекршаји прописују великим бројем прописа, најчешће на начин што се у оквиру казних одредаба прописује да *ће се због прекршаја из одређеног члана учинилац казнији одређеном казном*, било би нужно да се у оквиру њих пропише и да *ће се учинилац казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем*, уколико доносилац прописа има за циљ да кажњава само учиниоце умишљајних прекршаја.

Сада се поставља и друго питање, којом се казном кажњава учинилац *умишљајних*, а којом *нехатних* прекршаја? Логично би било да се за *нехатне* прекршаје прописује блажа казна у односу на *умишљајне*, као што је то случај у кривичном законодавству. Међутим, о томе се у Закону о прекршајима ништа не прописује. Тако се долази до решења да се истом прописаном казном кажњавају како учиниоци *умишљајних* прекршаја, тако и они учиниоци из *нехата*. Овакво решење је неприхватљиво. Једино што преостаје, јесте да се у *судском поштом* вреднује кривица приликом *индивидуализације* казне. Дакле, судија приликом индивидуализације казне учиниоцу прекршаја *мора* да вреднује *облик и степен кривице*. С друге стране, индивидуализација казне не постоји када се издаје *прекршајни налог*. У том случају истом новчаном казном у фиксном износу кажњава се учинилац прекршаја из *несвесног нехата*, као и учинилац који је учинио прекршаја са *директним умишљајем*.

путевима, који чини лице које поступи супротно одредби члана 29. став 1, ако се уређај налази у возилу. Међутим, да би постојао прекршај нужно је да постоји и кривица учиниоца (према члану 2. став 2. Закона о прекршајима којим је прописано да нема прекршаја уколико је искључена противправност или кривица иако постоје сва битна обележја прекршаја. Из утврђеног чињеничног стања произлази да окривљени није знао за постојање предметног уређаја, антирадара, у возилу којим је управљао; да није пристао да у саобраћају учествује са таквим возилом и није знао, нити је могао знати да се такав уређај налази у возилу и да *ће* возећи то возило учинити прекршај. (...)) (Пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду, III-308, Прж. број 19081/14 од 30. 9. 2014). Извор: електронска база података *Propisi online*, 4.5.2017.

2. ПОКУШАЈ ДЕЛА

Постоје ситуације када кривично дело остаје некомплетно, када учинилац оствари само један његов део, или пак предузме одређене радње које воде извршењу кривичног дела.⁷ Исто је тако могуће да прекршај остаје некомплетан. Да би постојао покушај, морају се остварити три нужна обилежја: мора постојати намјера, мора се започети остварење казненог дјела и дјело не смије бити довршено.⁸ Кривичним закоником се уређује покушај кривичног дела. 1) Ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај. (2) Учиниолац ће се за покушај казнити казном прописаном за кривично дело, или ублаженом казном.⁹

С друге стране, Законом о прекршајима се прописује: *За њокушај ѡпрекршаја учинилац ће се казнићи само ако је ѡи ѡособно ѡройисано.*¹⁰ Прво, видимо да се не прецизира у чему се састоји покушај прекршаја. Друго, у Закону о прекршајима се не прописује којом казном се кажњава учинилац који *њокуша* да учини прекршај. Дакле, законодавац је требао да пропише да се учинилац у случају покушаја *може блаже* казнити. Суд приликом индивидуализације казне мора да цени покушај дела. Цениће покушај прекршаја као *олакшавајућу околност*, јер Законом није прописан основ за *ублажавање казне* у случају покушаја. Међутим, ако је реч о прекршају за који се издаје *њрекршајни налоз* онда се *њокушај* не може узети као *олакшавајућа околност*, већ ће се и за *њокушај* учинилац казнити истом новчаном казном у фиксном износу као и за *довршено дело*.

Као што није могућ покушај сваког кривичног дела, исто тако није могућ ни сваки покушај прекршаја. Као што се прописује Кривичним закоником, покушај је могућ само са *умишљајем*. Покушај из нехата се не може ни хипотетички замислити, а и када би то било могуће, то не би имало никакав кривичноправни значај.¹¹ С друге стране, Законом о прекршајима се ништа у погледу кривице не прописује.¹² Сада се долази до значаја *умишљаја* и *нехаја* код прекршаја, а то значи да није могуће да се учини покушај прекршаја са умишљајем када је реч о прекршају који може да се учини само из нехата.

⁷ Zoran Stojanović, *Krivično pravo – Opšti deo*, Beograd, 2009, 185.

⁸ Bruno Moslavac, *Iznimno (posebno) zakonsko propisivanje (normiranje) kažnjivosti pokušaja*, *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Splitu*, god. 53, 3/2016, 835.

⁹ Чл. 30 КЗ.

¹⁰ Чл. 16 ЗП.

¹¹ Stojanović, *op. cit.*, 193.

¹² О овоме вид. Игор Вуковић, *Прекршајно ѡраво*, Београд, 2015, 75-76.

Осим тога, важна је и подела на последичне и непоследичне прекршаје. Законом о прекршајима омогућава се да се другим прописима пропише кажњавање било којег прекршаја, без обзира на запрећену казну. Чини се да се приликом прописивања конкретних прекршаја није много водило рачуна о овом питању. На пример: Законом о јавном реду и миру¹³ прописује се ко вређањем другог или вршењем насиља над другим или претњом нарушава јавни ред и мир казниће се новчаном казном од 20.000 до 100.000 динара или казном затвора од 10 до 30 дана. Ко изазивањем туче или учествовањем у њој нарушава јавни ред и мир – казниће се новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара или казном затвора од 30 до 60 дана. Ко прекршај из ст. 1. до 2. овог члана изврши у групи од три и више лица – казниће се казном затвора од 30 до 60 дана.¹⁴ За *покушај* дела из ст. 1, 2. и 3. овог члана, казниће се.

3. НЕПОДОБАН ПОКУШАЈ

У одређеним случајевима покушај кривичног дела је неподобан из различитих разлога. Кривичним закоником се прописује да се учинилац који покуша да изврши кривично дело *нејодобним средством или према нејодобном предмету* може се ослободити од казне.¹⁵ Кривично дело није било могуће довршити или с обзиром на неподобност средства, или с обзиром на неподобност предмета радње извршења кривичног дела.¹⁶ Могуће је да се *покушај прекршај* неподобним средством или према неподобном предмету, те да постоји постоји *нејодобан покушај извршења прекршаја*. Међутим, Законом о прекршајима се не уређује институт неподобног покушаја.

4. ДОБРОВОЉНИ ОДУСТАНАК

Добровољни одустанак уређује се Кривичним закоником на следећи начин. (1) Извршилац који је покушао извршење кривичног дела али је добровољно одустао од даљег предузимања радње извршења или је спречио наступање последице, може се ослободити од казне. (2) Одредба става 1. овог члана неће се применити уколико учинилац кривично дело није довршио због околности које онемогућавају или знатно отежавају извршење кривичног дела, или због тога што је сматрао да такве околности постоје. (3) Ослободити се од казне може и саизвршилац, подстрекач или помагач који је добровољно спречио извршење кривичног дела. (4) Ако је у случају из ст. 1. и 3.

¹³ Закон о јавном реду и миру, *Службени гласник РС*, бр. 6/2016.

¹⁴ Чл. 9 Закона о јавном реду и миру.

¹⁵ Чл. 32 КЗ.

¹⁶ Stojanović, *op. cit.*, 194.

учинилац довршио неко друго самостално кривично дело које није обухваћено кривичним делом од чијег извршења је одустао, учинилац се не може ослободити од казне за то друго дело по истом основу.¹⁷ У литератури се наводи да је циљ постојања института добровољног одустанка од извршења кривичног дела да се учинилац стимулише да не доврши кривично дело на тај начин што му се ставља у изглед могућност ослобођења од казне у случају да добровољно не доврши започето кривично дело.¹⁸ Могуће је да извршилац покуша извршење *прекршаја*, али да добровољно одустане од даљег предузимања радње извршења или да спречи наступање последице. Међутим, Законом о прекршајима се *не уређује* институт добровољног одустанка.

5. ПОДСТРЕКАВАЊЕ

Подстрекавање као облик саучесништва уређује се у прекршајном законодавству. Законом о прекршајима покушано је да се по угледу на Кривични законик уреди и овај институт. Да бисмо указали на лоше законско решење у ЗП-у прво морамо да видимо како се овај облика саучесништва уређује Кривичним закоником. (1) Ко другог са умишљајем подстрекне да изврши кривично дело, казниће се казном прописаном за то кривично дело. (2) Ко другог са умишљајем подстрекава на извршење кривичног дела чији покушај је по закону кажњив, а дело не буде ни покушано, казниће се као за покушај кривичног дела.¹⁹ Осим тога, КЗ-ом се прописује и: (1) Ако је кривично дело остало у *покушају* подстрекач и помагач ће се казнити за покушај. (2) Ако је извршилац извршио *лакше кривично дело* од оног на које се подстрекавање или помагање односи, а које би било њиме обухваћено, подстрекач и помагач ће се казнити за кривично дело које је учињено. (3) Одредба става 2. овог члана *неће се применити* ако би се подстрекач строже казнио применом члана 34. став 2. овог законика.²⁰

Са друге стране, Законом о прекршајима се у вези са подстрекавањем прописује: Ко другог са умишљајем подстрекне да учини прекршај казниће се као да га је сам учинио.²¹ Осим овог члана ништа се више не прописује о овом институту. Законодавац је требао да у ЗП-у у потпуности уреди овај институт. Сада се поставља питање: које су последице ако је прекршај остао у *покушају*, ако је извршилац учинио *лакши прекршај од оног на које је подстрекаван*, као и друга питања која ће се нужно у пракси појавити?

¹⁷ Чл. 32 КЗ.

¹⁸ Stojanović, *op. cit.*, 196.

¹⁹ Чл. 34 КЗ.

²⁰ Чл. 37 КЗ.

²¹ Чл. 23 ЗП.

Законодавац није следио решење из Кривичног законика ни у погледу прописивања начина кажњавања. Јер се према ЗП-у подстрекач кажњава као да је *сам учинио дело*, док се по Кривичном законнику подстрекач кажњава *казном која је њројисана* за то кривично дело.²² Овде се сада намеће и питање *јравне јрприоде саучесниџиџва*. Изгледа да се законодавац одлучио за *јринџијалну* теорију у Закону о прекршајима.

Надаље, Кривичним закоником се у члану 36 прописује: основи који искључују кривицу извршиоца (чл. 23, 28. и 29. овог законика) не искључују кривично дело саизвршиоца, подстрекача, или помагача код којег кривица постоји. Лични односи, својства и околности услед којих закон дозвољава ослобођење од казне, или које утичу на одмеравање казне, могу се узети у обзир само оном извршиоцу, саизвршиоцу, подстрекачу или помагачу код којег такви односи, својства и околности постоје. Лични односи, својства и околности који представљају битно обележје кривичног дела не морају постојати код подстрекача или помагача. Подстрекачу или помагачу који нема такво лично својство, казна се може ублажити.²³ Овакве одредбе не садржи Закон о прекршајима, што ће се *негајивно одразиџи* у пракси.

6. КАЗНЕНИ ПОЕНИ

Законом о прекршајима, као врста прекршајне санкције прописују се *и казнени поени*. Реч је о посебној прекршајној санкџији,²⁴ која се може изрећи само појединим учиниоцима прекршаја. За прекршаје *јројив безбедносџи саобраћаја на јушеџима* законом се могу прописати казнени поени у распону од 1 до 25. Санџија из става 1. овог члана изриче се уз *казну или ојомену* под условима предвиђеним овим законом ако другим законом није другачије прописано. Уз санџију из става 1. овог члана учиниоцу могу бити изречене *дојунске обавезе у џиљу едукаџије возача или јраћења њеѓовоџ јонаџања у саобраћају*.²⁵ Врсте допунских обавеза и услови за њихово изрицање прописују се посебним законом. Казнени поени могу се изрећи возачу који у време извршења прекршаја поседује возачку дозволу издату у Републици Србији или возачу коме је правноснажном одлуком забрањено управљање моторним возилом.²⁶ Према Закону о безбедности саобраћаја на

²² О овом вид. Емир Њоровић, *Прекршајно јраво (јрема Закону о јрекршајима из 2013. године)* – ауџоризована јредавања – Нови Пазар, 2015, 51-52.

²³ Вид. чл. 36 ст. 2, 3, 4 КЗ.

²⁴ Према ранијем важећем Закону казнени поени су били *врџиа казни*. Вид. чл. 28 Закона о прекршајима, *Службени гласник РС*, бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009.

²⁵ Интересанто је да се Законом о прекршајима не прописује које су *јоследице* када се учиниоцу прекршаја изрекну укупно 25 казнених поена.

²⁶ Чл. 48 Закона о прекршајима.

путевима,²⁷ територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова која возача води у евиденцији *одузеће возачку дозволу* возачу који возилом не управља савесно и на прописан начин. Сматра се да возач *не ујравља возилом савесно и на јројисан начин ако има 18 или више казнених јоена*.²⁸ Према ЗоБС-у изрицање казнених поена за поједине прекршаје је *обавезно*. Казнени поени се *не могу* изрећи учиниоцима кривичних дела, јер кривично законодавство Републике Србије не предвиђа ову врсту санкције. Дакле, за *блажа казнена дела* могу се изрећи казнени поени, али не и за *најтешже казнена дела* – кривична дела.

7. ЈАВНО ОБЈАВЉИВАЊЕ ПРЕСУДЕ

Кривичним закоником се као врста мере безбедности прописује и *Јавно објављивање пресуде*, а такође се Законом о прекршајима као врста заштитне мере прописује истоимена мера. У погледу изрицања ове мера чини се да је Закон о прекршајима строжи. У једном делу, у односу на уређење ове мере нема разлике између ова два закона. То се односи, пре свега, на одредбе о року за објављивању пресуде и на могућност прописивања *обавезног* изрицања заштитне мере. С друге стране, постоје и одређење разлике у погледу ове мере, и то оне које иду у прилог томе да је *сјирожа* она мера која је прописана Законом о прекршајима. Те разлике се тичу, пре свега, услова под којим се мера може изрећи. Према Кривичном закоником: *при осуди за кривично дело учињено јуишем средстава јавног информисања, или за кривично дело које је јроузроковало ојасносј за живој или здравље људи а објављивање пресуде би допринело да се отклони или умањи та опасност, суд може одлучити да се о трошку осуђеног истим путем или на други одговарајући начин објави судска пресуда у целини или у изводу*.²⁹ Према Закону о прекршајима: *заштитну меру објављивања пресуде суд ће*

²⁷ Закон о безбедности саобраћаја на путевима, *Службени гласник РС*, бр. 41/2009, 53/2010, 101/2011, 32/2013 (Одлука Уставног суда), 55/2014, 96/2015, 9/2016 (Одлука Уставног суда). (у даљем тексту и ЗоБС).

²⁸ Вид. чл. 197 ЗоБС-а. У вези са казним поенима вид. Правилник о унапређењу знања из безбедности саобраћаја за возаче којима је одузета возачка дозвола, *Службени гласник РС*, број 59/2011. Правилник је донет на основу члана 3. Закона о јавним агенцијама, чл. 9. и 199. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (“Службени гласник Републике Србије”, бр. 41/09 и 53/10), а уз сагласност Министарства унутрашњих послова и Министарства за инфраструктуру и енергетику у својству министарства надлежног за послове саобраћаја. О неусклађености Закона о прекршајима и Закона о безбедности саобраћаја на путевима у погледу броја казнених поена вид. Иван Милић, О неким лошим решењима у Закону о прекршајима, Зборник радова „Национално и међународно јраво – актуелна ишјања и шеме“, Косовска Митровица, том II, 2017, 140-141.

²⁹ Чл. 89 ст. 1 КЗ.

*изрећи ако смайра да би било корисно да се јавноста ујозна са пресудом, а нарочито ако би објављивање пресуде допринело да се отклони ојасност ио живој или здравље људи или да се заштити сиђурност иромета роба и услуга или иривреда.*³⁰

8. ПРЕСТАНАК МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ, АЛИ НЕ И ЗАШТИТНИХ МЕРА, НА ОСНОВУ СУДСКЕ ОДЛУКЕ

Кривичним законом се прописује укупно једанаест мера безбедности које се изричу у кривичном поступку. Осим мере обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи све остале мере се изричу на одређено време, које се утврђује у судској одлуци. Међутим, Кривичним законом се омогућава да две мере безбедности могу да престану и *ире њиховој истака*. Суд може одлучити да *пресјану* мере безбедности забране вршења позива, делатности или дужности и забране управљања моторним возилом, ако су протекле три године од дана њиховог примењивања. *При оцени* да ли ће одредити престанак мере безбедности из става 1. овог члана суд ће *узети* у обзир понашање осуђеног после осуде, да ли је накнадио штету проузроковану кривичним делом, да ли је вратио имовинску корист стечену извршењем кривичног дела и друге околности које указују на оправданост престанка тих мера.³¹ Овакво законско решење више него погодује *осуђеном лицу* у кривичном поступку, јер се дозвољава смањење трајања мере, које је претходно утврђено правноснажном судском одлуком. Иначе, ове мере могу да трају веома дуго, и то: 1. забрана вршења позива, делатности или дужности – од једне до десет година; 2. забрана управљања моторним возилом – од од три месеца до пет година. Законом о прекршајима се прописују заштитне мере, које су пандани мерама безбедности, али се *не иредвиђа* могућност њиховог ранијег престанка. Дакле, ове две мере безбедности могу раније престати судском одлуком, али заштитне мере које су прописане Законом о прекршајима *не могу*.

9. ЈОШ НЕКОЛИКО ПОЈЕДИНОСТИ

У овом делу рада указаћемо на неколико одредаба из Кривичног закона и Закона о прекршајима, са циљем да предочимо да се Законом о прекршајима прописује *сиђроже одредбе* у односу на Кривични законик.

³⁰ Чл. 64 ст. 1 ЗП.

³¹ Чл. 90 КЗ.

А) Према Кривичном законнику: у пресуди се одређује рок плаћања новчане казне који не може бити краћи од *йей̄наес̄т̄* дана *нӣт̄и дуж̄и од й̄ри месеца*. У оправданим случајевима суд може дозволити да осуђени плати новчану казну у ратама, с тим да рок исплате не може бити дужи од *једне з̄одине*.³² Према Закону о прекршајима: у пресуди и прекршајном налогу се одређује рок плаћања новчане казне, који не може бити дужи од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је жалба изјављена, од дана достављања другостепене пресуде, односно осам дана од дана уручења прекршајног налога. Суд може решењем дозволити да се у оправданим случајевима новчана казна исплати у *ра̄тама*, при чему одређује начин и рок плаћања, који не може бити дужи од *шес̄т̄ месеци*, *й̄од условом да су й̄лаћени й̄рошкови й̄ос̄т̄ӯйка*.³³ Видимо да се Законом о прекршајима прописује *краћи рокови*, а да би се омогућила исплата у ратама морају се претходно платити *судски й̄рошкови*.

Б) Према Кривичном законнику: уколико учинилац испуњава све своје обавезе везане за рад у јавном интересу, суд му може дужину изреченог рада у јавном интересу умањити за једну четвртину.³⁴ Законом о прекршајима се не прописује оваква погодност за учиниоца прекршаја.

В) Према Кривичном законнику: протеривање странца из земље и забрана присуствовања одређеним спортским приредбама може се изрећи ако је учиниоцу изречена казна или условна осуда.³⁵ Према Закону о прекршајима, све заштитне мере се могу изрећи уз казну, *о̄йомену* или васпитну меру.³⁶

³² Чл. 51 КЗ.

³³ Чл. 45 ЗП.

³⁴ Вид. чл. 52 КЗ.

³⁵ Чл. 80 КЗ.

³⁶ Вид. чл. 53 ЗП.

Ivan D. Milić, Ph. D., Assistant
University of Novi Sad
Faculty of Law Novi Sad
I.Milic@pf.uns.ac.rs

Is a Criminal Offense always the Hardest Criminal Act? (Part II)

Abstract: *The subject of the attention of the author are individual provisions of the Criminal Law and the Law on Misdemeanors, which regulate certain issues of substantive law. The author suggests that responsibility for misdemeanors may be stricter than criminal responsibility. On the basis of certain provisions of two criminal laws (Criminal Law and the Law on Misdemeanors), it is concluded that the perpetrator of the misdemeanor can be punished more severely than the perpetrator of the criminal offense. The paper deals, primarily, with: guilt, attempted criminal offense, unsuccessful attempt, voluntary retreat, incitement, penalty points, public announcement of the judgment and termination of security measures based on a court decision.*

Keywords: *criminal offense, misdemeanor, penalty points, attempt, guilt.*

Датум пријема рада: 09.08.2017.